

Hermelinska

Nätverket

Præusquam saliri mori

Hellre döden än fläckas

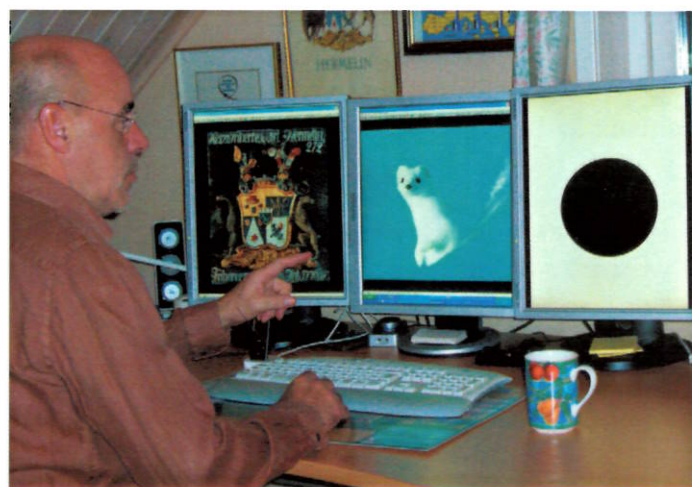
*Nummer 18
December 2007*

Historiens vingslag

Bara ordet arkiv får nog många att tänka på damm, spindelväv och en krum gubbe som sträcker sig efter en gammal, luggsliten kassabok. Lysrören sprider sitt blåliga ljus i källarlokalerna. Allt dolt bakom skyddsrumsdörrar som en rest från kalla kriget.

Så är det inte att besöka släktföreningens arkiv. Det kan man göra hemifrån. Bekvämt sittande vid skrivbordet med en kopp kaffe. Med hjälp av datorn kan du göra en upptäcktsresa i våra 10-tals hyllmeter av dokument. Du kan inte öppna och läsa vad som står i böckerna eller titta på fotografierna. Men du kan läsa vilka brev, dagböcker, protokoll och mycket annat som finns i vårt arkiv.

När jag satt hemma en kulen höstkväll och bläddrade igenom arkivet gjorde jag en hemsk upptäckt. Det var inte minnesord av personer som var kritiska mot Stellan som skrämde mig. Inte heller handlingarna om den ekonomiska tvisten mellan Karl Alfons söner som fick öppnas först 1990. Det var inte heller alla nekrologer eller underskott i räkenskaperna. Nej, det var värre än så.

*Vår historia är sedan 70-talet ett stort gapande
hål konstaterar Johan framför datorn.*

Jag upptäckte att vår historia avtog någon gång på 70-talet för att under enstaka dödsryckningar helt försvinna under 80-talet. Ända sedan 1900-talets början har mängder av dokument som beskriver släktens historia strömmat till arkivet. Plötsligt upphörde inflödet. Sedan 80-talet är vår historia bara ett stort gapande hål.

Efter viss självrannsakan inser jag att denna tidpunkt överensstämmer inte bara med datorns intåg i Sverige utan också med mitt inträde i släktstyrelsen. Visst har jag sparat protokoll och Nätverk på datorn. Men ett antal hårddiskkrascher har minskat antalet filer markant. Jag tror att jag har några 5¼" disketter med protokoll i källaren. Men vem har nytta av dom. Det finns ju ingen dator som kan läsa dom längre. Hopplöst omoderna och oläsbara disketter efter bara 25 år. Visst har jag skrivit ut de flesta dokument och satt i pärmar. Men vad säger arkivarierna om beständigheten på trycket från en HP LaserJet 2200?

Nej, det är hög tid för skärpning i någon form. Styrelsen kommer att föra över alla pappersdokument till arkivet och göra alla digitala dokument tillgängliga via vår hemsida.

Vi behöver också din hjälp. Efter Ingeborgs död såg hennes anförvanter - med Anne Wolff i spetsen - noga till att de tillhörigheter som kunde vara av värde för släkten lämnades till mig. Totalt osorterat överlämnade vi det till Stadsarkivet i Eskilstuna som arkiverar materialet på ett professionellt sätt. Och vips kommer vi att kunna se innehållet på deras hemsida.

Styrelsen tackar på förhand för din omtanke om vår historia.

johan@hermelin.com

Eric Hermelin och den persiska dikten

Under trettio år översatte Eric Hermelin persisk poesi och prosa i sina två rum på S:t Lars Hospital i Lund. Han översatte också Jacob Böhme från tyska och Emanuel Swedenborg från latin men det var översättningen av cirka tiotusen sidor persisk dikt i ett tjugotal volymer som var hans viktigaste gärning.

Eric Hermelin föddes 1860 på Renstad Gård i Östergötland och bodde också på Gripenbergs Gård i Småland, en annan av familjens gårdar. Hans föräldrar var Axel och Eugenia Hermelin, dotter till missionären Peter Fjellstedt. Eric Hermelin gick på läroverk i Jönköping och Stockholm och studerade ett par år i Uppsala. Sedan han praktiserat som arrendator på en av faderns gårdar för han 1883 med emigrantfartyg till USA och tog värvning som soldat i armén. Efter några år återvände han till Europa och tog på nytt värvning som soldat 1886, denna gång i den Brittiska armén. Hans regemente förflyttades till Indien och Quetta i nuvarande Pakistan. Det var där han började studera det persiska språket. Efter avsked ur armén 1893 förde han ett kringflackande liv innan han 1896 kom hem till familjen. Redan året därpå 1897 gav han sig iväg, och denna gång till Australien där han levde under ofta svåra omständigheter ända till 1907 då han återvände till Sverige. Under alla dessa nära tjugofem åren huvudsakligen utomlands hade han lidit av ett flertal sjukdomar och han var gravt alkoholiserad. Han skrevs 1909 in på S:t Lars Hospital i Lund. Denna åtgärd från familjen, jurister och läkare måste ses som brutal, men kan också ses som Eric Hermelins räddning. Här blev han fri att kunna ägna sig åt sitt livsverk, översättandet av den persiska dikten. Eric Hermelin avled 1944 och gravsattes i familjegraven på Gripenbergs Gård.

Eric Hermelin bekostade själv tryckningen av sina översatta böcker men försäljningen gick dåligt. Det var bara författare och några andra som köpte hans översättningar. Den person som gjort att Eric Hermelins översättargärning har nått en vidare läsekrets är Carl-Göran Ekerwald som har gett ut två böcker med tolkningar och urval av Eric Hermelins översättningar. Den första boken "Persiska Antologin" utgavs 1976 och den andra "Persisk Balsam" gavs ut i år. Ekerwald följer helt Eric Hermelins översättningar med den speciella gammalstavningen och med ord som sökte komma den persiska textens ordalydelse så nära som möjligt. Carl-Göran Ekerwald har i båda böckerna gjort inledningar och förklaringar som berikar läsningen av texterna.

Carl-Göran Ekerwald föddes 1923 i Jämtland. Han tog en fil.mag. med bl.a nordiska språk och historia vid Uppsala Universitet och har varit rektor för en realskola i Jämtland. Ekerwald är kunnig i persiska språket och har gett ut flera monografier om bl.a Goethe och Shakespeare. Han är hedersdoktor vid Umeå Universitet. Ekerwald kom redan

som ung gymnasist i kontakt med Eric Hermelins översättningar som sedan varit en följeslagare i livet.

Den av Eric Hermelin översatta persiska dikten var diktad av personer som i flera fall inte var perser, men det litterära språk de diktade på var persiskan. Med några undantag levde dessa diktare under de tre århundradena mellan år tusen och trettonhundra. Med några undantag föddes och verkade de i det som nu är nordöstra Iran och norra halvan av Afghanistan.

Den poesi och prosa de diktade utgör höjdpunkten i den persiska högkulturens diktning men inom den gren av Islam som kallas Sufismen. Den gudsuppfattning som kommer fram i dikten är inte främst den straffande och dömande Guden utan snarare en beskyddande och förlåtande Gud särskilt för fattiga, förtryckta och utsatta människor. Gudsbegreppet kan pendla mellan en personlig Gud till ett mer opersonligt Vara som är hela Universum, människan och minsta varelse. Härvid kan man se ett släktskap med läran i de indiska Upanishaderna.

I det följande görs en redovisning av fem av de främsta sufiska diktarna och även texter av var och en. Framställningen måste av utrymmesskäl begränsas till några rader för varje diktare.

¹ATTĀR som kan ses som den främste föddes 1119 i Nishapur i nordöstra Iran och dog 1229. Hans storverk var prosaverket "Vännernas Minne" i fyra tjocka band där han berättar om sufiska helgons och mästares liv och lära. En av dessa sufier säger:

"Han sade: I tretti år tänkte och grubblade jag på Gud. När jag blef tyst och hörde upp med att tänka och att grubbla, såg jag, och si! -den slöja, som, för mig, hade gjort Gud fördold, var just mitt tänkande och grubblande på Honom."

²RUMĪ föddes 1207 i Balkh i norra Afghanistan och dog 1273. Hans främsta verk kallas "Mesnavi" med tjugosex-tusen rimmade tvåradningar. I Mesnavi framställs Universum som en andlig enhet som är Gud. Här kan läsas:

"O vänner! Trygghets-hvilostaden heter Hjertat; Derinom finnas springbrunnar och vattukällor. Rosengårdar INOM rosengårdarne. Vänd dig till Hjertat hän, och vandra vidare-du nattens vandrings-man!"

³SADĪ föddes 1176 i Shiraz i södra Iran och dog 1292. Han förkunnade sufismens sanning att förnöjsamhet och underkastelse under Gud är en plikt som även innefattar kärleken till medmänniskor och viljan att tjäna. Sadī's främsta verk var "Lustgården" och "Rosengården". Häri kan läsas:

”När du af en rosenbuske åtnjuter lycka:
Så är det på sin plats, att du lider dess tagg.
Det träd, hvars frukt du beständigt njuter af,
Må du tåligt bära, när du erfar dess tagg.”

SANAI föddes 1050 i Ghazni söder om Kabul och dog 1141. Hans främsta verk var ”Sanningens Trädgård” och han var en föregångare till Attār och Rūmī. Här kan läsas:

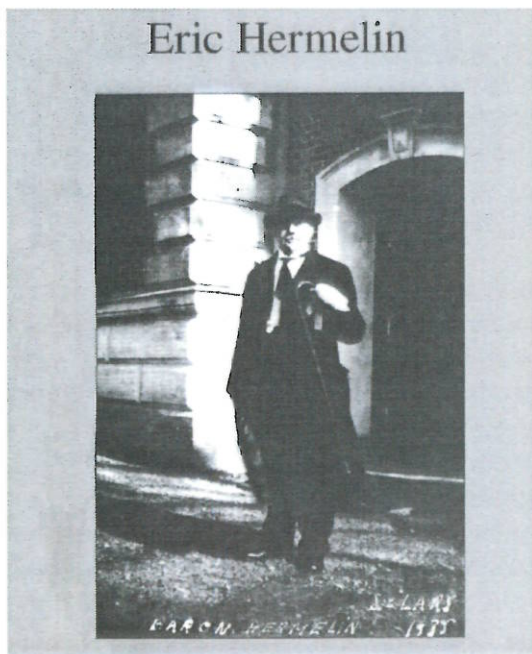
”Menniskan äger ingen kunskap om Gud;
För den sjelf-kloka förnufts-menniskan finnes ej ens en
väg till denna kunskap.”

KHAIYĀM föddes 1044 och verkade i Nishapur i nordöstra Iran. Han dog 1130. Han författade flera hundra ”rubaiyat” som är fyrradiga dikter med särskild rimordning. En sådan lyder:

”Förglöm den dag som från dig svunnit har;
Sörj ej öfver den dag som dig ej hunnit.
Gör ej det komna och förgångna till en grundval:
Var glad i detta nu; och gif ej ditt lif för vinden.”

Det var dessa och andra sufiska diktare som Eric Hermelin kom att översätta i trettio år. För den intresserade av fortsatt läsning rekommenderas de av Carl-Göran Ekerwald utgivna böckerna. De finns på bibliotek men också i bokhandeln, ”Persiska Antologin” i pocket och ”Persisk Balsam” i årets utgåva.

Johan Axelsson Hermelin

Svenska Akademiens val till Nobels litteraturpris.

”Att komma mänskligheten till den största nytta” var kriteriet för det verk som skulle belönas med Nobelpriset. Denna formulering finns i uppfinnaren, kemisten och industrimannen Alfred Nobels testamente. Förutom pris i fysik, kemi, fysiologi eller medicin och fredarbete instiftades också ett litteraturpris, som med åren kanske har kommit att uppmärksammas allra mest. Den gamla diskussionen, om huruvida Astrid Lindgren borde få Nobelpriset, är kanske ett tecken på att många svenskar tror att Nobelpriset i litteratur i första hand är en svensk angelägenhet. Men det stämmer inte alls med Nobels grundtanke, förklarar Carola Hermelin, biträdande bibliotekschef vid Nobelbiblioteket i Stockholm.

- Det framgår mycket tydligt i Nobels testamente att priset ska ges till den som gjort mänskligheten den största nyttan. Alfred Nobel hade ett klart internationellt, för att inte säga globalt, perspektiv.

Den dåvarande ständige sekreteraren Carl David af Wirsén hade en konservativ litteratursmak och var ofta i luven på samtida författare som exempelvis August Strindberg, Selma Lagerlöf och Henrik Ibsen. Att priset kom att delas ut av Svenska Akademien ledde dock till att man tvingades skaffa sig bättre kunskap om den moderna världslitteraturen.

- Att Akademien åtog sig detta uppdrag föregicks av viss debatt. Det var ju svenska språket som Svenska Akademien främst skulle syssla med enligt sina stadgar. Ansvar för litteraturpriset gjorde att man fick vidga sina vyer, förklarar Carola Hermelin.

Formuleringarna i Nobels testamente är inte helt lättolkade och urvalskriterierna har förändrats över tid. Carola Hermelin berättar att man på senare år exempelvis har släppt kriteriet att uppmärksamma verk som getts ut under det gångna året och som är skrivna i ”idealisk riktning”.

- Självklart har Akademien varit påverkad av sin tid och dess litterära strömningar. Under perioden då Anders Österling var ständig sekreterare började man också uppmärksamma litterära pionjärer och banbrytare, vilket ledde till nya och spännande pristagare som exempelvis Herman Hesse, T S Eliot och William Faulkner.

Till skillnad från de andra prisen har det bara hänt vid fyra tillfällen att priset delats mellan två författare. Senast det hände var 1974 då svenskarna Harry Martinsson och Eyvind Johnson delade priset.

- I dag finns det en uttalad princip från Nobelkommittén och Svenska Akademien att författare som delar priset måste vara värda priset var för sig. Man luras annars att tro att de inte räcker till som ensamma pristagare, att de inte kan stå för sig själva. Det andra kravet är att de som delar priset måste ha något gemensamt.

Men hur kommer det då sig att litteraturpriset är så uppmärksammat, trots att de flesta människor aldrig har hört talas om författaren som får det? Carola Hermelin skrattar igenkännande åt kommentaren.

- Jag tror att människor ändå har lättare att identifiera sig med litteratur. Många läser och gör läsupplevelser. Det kräver speciell skolning att begripa sig på exempelvis kemi eller fysik, även om viss litteratur i och för sig inte alltid är så lättillgänglig för den vanliga läsaren.

- Intresset för litteraturpriset är verkligen stort i hela världen, inte bara i Sverige. Nyheten om vem som får priset får ett enormt stort genomslag och det är roligt. Då lyfts litteraturens betydelse fram, vilket förstås får betraktas som väldigt positivt, avslutar Carola Hermelin.

Fotnot: För den som är intresserad av litteraturprisets historia, rekommenderar Carola Hermelin Kjell Espmarks Litteraturpriset. 100 år med Nobels uppdrag (Norstedts). Espmark har varit ordförande i Svenska Akademiens Nobelkommitté och redogör utförligt för hur Akademien under åren har arbetat med tolkningen av Nobels testamente.

Hämtat ur Världen idag 10 oktober. Publicerad av Maria Andersson

Artikeln inskickad av Cilla Hermelin Nilsson och bearbetad av Fredrik I:son.

"Österby gård, vinter". Signerad O Hermelin och daterad -92. Pannå 22,5 x 37 cm. Klubbat pris: 11.000:-

Olof Hermelins liv och öde.

För 350 år sedan, söndagen den 31 januari 1658 gjorde så prästen i Filipstad en notering i dopboken om att en Nils Hammarsmeds son, Olof nu hade upptagits i den kristna gemenskapen.

Vi kan på goda grunder anta att det måste ha varit mycket kallt den dagen då Olof föddes. Samtidigt som han tog sina första andetag stod den svenska kungen, Karl X på stranden av Stora Bält och funderade på om han skulle beordra sin armé att vandra över isen. Det tillhörde undantagen att isen lät sig bäras men kungen hade tur, isen höll och i och med detta hotade den svenska armén Köpenhamn på ett sådant sätt att danskarna såg sig tvungna att be om vapenstillestånd vilket sedan ledde till fredsförhandlingar i Roskilde. I och med detta stod nu Sverige på toppen av sin stormaktstid.

Olof var son till hammarsmeden och periodvis borgmästaren i Filipstad Nils Månsson Skragge och hans andra hustru Karin Andersdotter. Hans farfars far var en viss Simon Skragge som enligt traditionen skulle ha bosatt sig på Hammarö i mitten av 1500-talet och är den äldsta kända förfadern till släkten.

Även om Olof kom från en hyfsat framstående familj i Filipstad var hans framtid inte given. Familjen hade såväl haft som förlorat pengar och då Olof var 14 år dog hans far. Det visade sig dock att den unge Olof hade anlag för att läsa i allmänhet och språk i synnerhet. Detta uppmärksammades av hans lärare som lyckades sörja för att han kunde läsa på gymnasiet i Karlstad. Efter tiden i Karlstad fick han med hjälp av vänner till familjen möjlighet att studera vidare i Uppsala där han så 1677 skrev in sig till en början under namnet Olaus Nicolai Skragge, vilket han bytte 1678 till Hermelin. Ett ständigt problem var dock försörjningen. Förvisso fick han hjälp av vänner till familjen men stundtals var det mycket svårt för honom. Detta ledde till att han efter tre år i Uppsala bestämde sig för att ta anställning som privatlärare.

Ett resultat av att Sverige nu var en stormakt var att intresset för kultur och bildning ökade. Bland dem som hade råd blev det mycket angeläget att hävda sig inom dessa områden. Olof fick anställning hos den gamla och för tiden rika familjen Stenbock. Bland annat hade han till uppgift att sörja för sonen Magnus humanistiska utbildning och fick även följa med honom på dennes bildningsresa ut i Europa. Han fick tillfälle att besöka ett antal stora universitetsstäder som Oxford, Leiden och Paris. Något som borde ha gjort ett starkt intryck på den bildningshungrige och ambitiösa Olof.

1686 fick Olof en professorstjänst i värtalighet och poesi vid det nyöppnade universitetet i Dorpat som låg i det

svenska Baltikum. Förvisso var detta kanske inte vad den mycket ambitiösa Olof hade hoppats på i första hand men det var en inkomst. 1690 gifte sig Olof med Helena Brehmsköld och fick med henne sju barn varav endast två överlevde vuxen ålder. Helena avled dock 1698 och efter att sorgeåret var över hittade Olof en ny hustru. Att gifta sig var vid denna tid nödvändigtvis inte bara en fråga om kärlek utan kunde även ha vissa karriärstrategiska dimensioner. Att bara vara begåvad, bildad och ambitiös räckte i regel inte för att göra karriär. Man var tvungen att ha goda kontakter. 1699 gifte Olof om sig med Margaretha som var änkan efter den kunglige historiografen Elias Olbrecht och dotter till statsekreteraren Samuel Åkerhielm. I och med detta fick han en mycket god kontakt i den svenska förvaltningen, samt tjänsten som kunglig historiegraf.

De hårda åren började nu betala sig. Hans talang och kunskaper började uppmärksammas i allt vidare kretsar och då Sverige sedan 1700 var i krig med i stort sett samtliga grannländer fanns det ett mycket stort behov av duktigt och språkkunnigt folk i förvaltningen. 1701 fick han så anställning som kunglig sekreterare i Karl den XII: s fältkansli.

Det blev några mycket händelserika år för Olof som från och med nu mer eller mindre alltid var i kungens närhet. I slutet av 1702 blev han adlad och 1705 utnämndes han till kansliråd och statssekreterare. Hans stora talang för språk kom väl till pass i de skrifter som kom från fältkansliet och som bland annat syftade till att ge en positiv bild av Sverige och en raljerande sådan av landets fiender. I de minst sagt komplicerade förhållanden som rådde mellan Sverige och stora delar av det övriga Europa fick Olof en allt större och viktigare roll. Som en av kungens närmaste män fick han såväl delta i som leda olika förhandlingar med bland annat Kejsaren, Kung Fredrik I av Preussen och Kung August II av Polen. Han fick även träffa ett antal för den tiden

stora män så som en viss engelsman John Spencer som senare blev den första hertigen av Marlborough och förfader till Winston Churchill.

Även om livet i fält inte direkt uppmuntrade ett aktivt familjeliv fick han tillfälle till att träffa sin hustru vid ett antal tillfällen. Det som skulle visa sig bli det sista tillfället våren 1707 i Altranstädt utanför Leipzig resulterade bland annat i att deras andre son Carl föddes den 6 november 1707. Carl skulle senare göra en bra karriär han med, men det är en annan historia.

Mot slutet 1707 bestämde sig kungen för att en gång för alla göra upp med Ryssland. Målet var att inta Moskva och tvinga ryssarna till fred. Förvisso fanns vissa kritiska invändningar kring detta men då kungen var enväldig och envis blev det som han ville. Mot slutet av 1707 började den mycket mödosamma och ödesdigra vandrigen för den svenska armén in i de oändliga, kalla och fattiga ödemarker som Ryssland var vid denna tid. Ryssarna använde sig av den brända jordens taktik och ödelade så mycket som möjligt som kunde vara användbart. Förutom de problem som den svenska armén fick med försörjningen kom så den ryska vintern. De illa klädda svenska soldaterna decimerades och kungen insåg att de under dessa förhållanden aldrig skulle kunna nå fram till Moskva. För att rädda vad som räddas gick beslutade han att armén skulle vandra söder ut mot Ukraina. Av de brev som Olof under hela fälttåget skrev hem till Sverige kan man skönja lite av den hopplösa situation som den svenska armén hade hamnat i.

Den 29 juni 1709 vid staden Poltava i Ukraina såg så den ryska armén sin chans att slå tillbaka. Det som bara några år tidigare hade varit en av höjdpunkterna för det svenska stormaktsväldet var nu förbytt till dess mer eller mindre slutliga nederlag. Förutom att den svenska armén under dessa dagar i juni 1709 och vid denna plats gick under försvann även Olof ut ur världen. Hans öde är höljt i dunkel och ingen vet exakt vad som hände honom under det tumult som rådde under och efter slaget. Den sista trovärdiga noteringen om honom kom från chefen för fältkansliet, Greve Carl Piper, som skrev kort efter slaget att Olof den 28 juni hade kommit ridande till hans tält och meddelat att kungen sårad hade avlägsnat sig från platsen. Piper som bestämde sig för att söka upp kungen red iväg medan Olof blev kvar vid tältet.

Olofs liv och öde sammanföll på mer än ett sätt med det svenska stormaktsväldet från det att det stod på sin höjd till dess att det gick under. Han levde ett mycket händelserikt liv som få och värt att tänka på för oss ättlingar är att det i slutet av januari var 350 år sedan han i ett kylslaget Värmland fann dagens ljus.

Ulf Hermelin

Det fanns en förebild till Karl Oskar!!

Sedan 18 år tillbaka bebor och äger jag Aggarps gård intill Rydsnäs samhälle i Ydre kommun i södra Östergötland. För 5-6 år sedan väcktes mitt intresse för Anders Pettersson, som föddes och växte upp i denna trakt under 1800-talets första hälft.

På våren 1850 emigrerade Anders tillsammans med 15 andra sockenbor till Nordamerika.

Efter immigrationen till Nordamerika 1850 ändrade han sitt namn till Andrew Peterson. Andrew arbetade fyra år med trädgårdsmästeri och lantbruk i Iowa och därefter blev han nybyggare i Carver County, Minnesota.

Andrew gifte sig i september 1858 med Elsa Ingman, bördig från Brunslöv i Skåne. Andrew och Elsa fick tillsammans nio barn men inga barnbarn, således dog Andrews släktträd ut.

Två söner övertog driften av gården efter Andrews död den 31 mars 1898. Andrew hade föredömligt utvecklat sin gård och trädgårdsodling samt även varit en ledargestalt bland sina lokala pionjärkollegor under sin levnad.

Det speciella med Andrew Peterson är att han lämnade efter sig dagböcker på många tusen sidor över sitt liv. Det var just detta som Vilhelm Moberg upptäckte när han sökte stoff för tänkta romaner om utvandarna. I ett brev till chefredaktören för den svenskamerikanska tidningen Nordstjernen 1948 skrev han:

"Jag har funnit just det material som jag behöver för mitt arbete. En dagbok, förd av en svensk bonde i Minnesota under 44 år. Det är ett rent otroligt fynd. En motsvarighet till denna dagbok av en bonde har vi inte hemma i Sverige. Dagboken ger en fullständig bild av en svensk farmares tillvaro i Amerika under pionjärtiden precis det första-handsmaterial som jag sökte".

Det står utom allt tvivel att dagböckerna utgör stommen i hela Utvandrar-sviten och det finns massor av paralleller mellan dagböckerna och Mobergs romaner.

Jag har tillsammans med en god vän företagit två resor till Minnesota för att studera hans gärningar. Andrew Petersons sällskapet bildades 2003. Med EU kulturmedel har jag tillsammans med fem sällskapskollegor renskrivit Andrew Petersons dagböcker från knappt läsbar mikrofilm till dator. Vidare har en permanent utställning om Andrew uppförts här i Ydre, en skrift om likheterna i Andrews liv med Mobergs utvandrarromaner har tagits fram och en CD-skiva har släppts. Dessutom har jag skrivit en musikal Andrew Peterson - en äkta pionjärhistoria som hade premiär den 4 juli 2006 och som ska sättas upp detta datum varje år, är det tänkt. Om ni vill veta mer om Andrew kan ni gå in på www.andrewpeterson.se

Varma släkthälsningar, Jan (från Thorsvi)

Släktarkivet i Eskilstuna nu sökbart via Internet

Som bekant har släktföreningen samlat många hyllmeter dokument i släktarkivet i Eskilstuna under åren. Enligt historien så förvarades släktarkivet osorterat och i bankfack fram till mitten av 60-talet. Den då sittande styrelsen beslutade att man skulle placera handlingarna i Eskilstunas Stadsarkiv och som än idag vårdar vårt släktarkiv omsorgsfullt och utan kostnad. Med tiden så har arkivet tillförts fler handlingar och det senaste är Ingeborgs personarkiv. Med detta består släktarkivet av sex delar:

1. Hermelinska släktföreningen.
2. Brita Hermelins personarkiv.
3. Bergsingenjör Elias Hermelins samling.
4. Konstnären mm Olof Hermelins samling.
5. Åsby Herrgårdsarkiv.
6. Ingeborg Hermelins personarkiv.

Tidigare var släktarkivet endast registrerat enligt särskild biblioteksstandard och förteckningen över innehållet i arkivet fanns endast på papper. När Stadsarkivet nämnde att man tänkte starta en hemsida via Eskilstuna kommuns hemsida så beslöt dåvarande styrelsen för Hermelinska släktföreningen att lägga ut uppdraget att digitalisera då befintligt material i släktarkivet för att kunna göra det möjligt för sökningar via kommunens hemsida. Carola som satt med i styrelsen hade kontakterna med stadsarkivarie Eva Königsson, ansvarig för bl a Hermelinska släktarkivet samt länsarkivarie Lena Andersson, som mot ersättning

Fredrik tillsammans med Eva Königsson och lite av all den släktdokumentation som skall digitaliseras.

från Hermelinska släktföreningen lade upp släktföreningens arkiv i datorprogrammet Visual. Tanken var att allt skulle vara klart redan innan millenniumskiftet men det var bara Lena Anderssons arbete som blev klart i tid. Den akut försämrade samhällsekonomin i mitten och slutet av år 2000 tvingade kommunen att skjuta upp planerna på in-

köp av de dataprogram som behövdes för att Stadsarkivet skulle få de resurser de behövde. Detta är sedan en tid passerat och kommunen har sedan en tid haft en särskild hemsida för Stadsarkivet och vi kan numera göra sökningar i Hermelinska släktarkivet via Internet. Styrelsen kommer att ingå förhandlingar med Stadsarkivet angående digitalisering av Ingeborg Hermelins personarkiv. Det kommer med andra ord att ta lite tid innan man kan söka bland dessa dokument.

Man går in via Eskilstuna kommuns hemsida, www.eskilstuna.se och väljer i vänsterkolumnen rubriken Kultur & fritid. Man kommer då vidare till nästa sida och på denna sidans vänsterkolumn väljer man rubriken Arkiv. Klicka dig vidare från kommande sida via Eskilstuna Stadsarkiv. På denna fjärde sida skall man välja högerkolumnen och klicka i rutan för Arkivförteckningar. Nu uppträder sökfunktionen Visual Arkiv och om man skriver Hermelin i första dialogrutan och klickar på Sök så kommer 25 stycken rubriker upp. Ibland dessa finner man alla delarna av vårt släktarkiv. Man kan gå vidare in på varje enskild rubrik och få fram i vissa fall riktigt många underdokument. Om man i stället väljer att skriva Hermelin i en ruta och t ex Brita i den andra och man ökar i antalet träffar man vill få fram så kommer 32 dokument upp som ligger i Britas personarkiv. Totalt så finner man 285 rubriker under Hermelin i arkivet. Det finns andra dokument som kommer upp när man söker på Hermelin som inte tillhör materialet som vi har låtit digitalisera. Finns namnet Hermelin med i något annat digitaliserat dokument så kommer dessa också upp vid en sökning. Jag hittade bland annat följande:

Karl Öst död 1911.

Indelt soldat under Österby i Råby Rekarne socken.

Smed, argstint.

Kontraktet gåva av Karl Östs dotterdotter, fru Torgny Gustavsson, Gamla vägen 3, Hällby, 632 39 Eskilstuna, år 1984.

Om Karl Östs skicklighet och argsinthet, envishet berättar fru Gustavsson:

Karl Öst deltog i storstrejken 1909. Alla arbetare på Österby, som deltog i strejken blev avskedade, utom Öst. Öst fick lov att återgå i arbetet om han gjorde avbön på herrgården. Öst vägrade både avbön och att återgå till arbetet. Öst erbjöds då att återgå till arbetet utan avbön. Öst vägrade, om inte baronen själv kom ned och bad honom. Eftersom Östs hjälp med någon reparation just då var nödvändig, gick verkligen baron Hermelin själv ned och bad honom börja igen.

Detta hittar man under rubriken Historik – Öst Karl – Indelt soldat.

Min fråga är vilken är baronen som bad Öst att gå tillbaka till arbetet?

Fredrik I:son

En Hermelin bland norrmännen

Jag tänkte först börja denna text med rubriken "Hur Hermelin bidrar till den globala uppvärmningen" men eftersom glimten i ögat inte kan förmedlas så lätt med text och med risk att ge mig in i en debatt jag helst slipper, så fick rubriken istället bli det lite mer neutrala "En Hermelin bland norrmännen". Men sanningen är i alla fall att jag efter 6 års studier i Lund nu har tagit examen (februari 2006) och sen ett år tillbaka jobbar i oljeindustrin.

Vägen dit var inte helt självklar. Jag började först jobba som byggnadskonstruktör i Stockholm, vilket var ett mer självklart val, men efter två sommarpraktiker utomlands (Istanbul 2004 och Budapest 2005, något som hade varit omöjligt att genomföra eller i alla fall väldigt fattigt om jag inte hade haft förmånen att få stipendier från Hermelinska släktföreningen) så hade jag fått upp ögonen för den stora vida världen utanför Stockholm. Min pojkvän Ulf fick efter att vi bott i Stockholm i ett par månader erbjudande om ett intressant jobb i Stavanger i Norge. Han tog utmaningen och flyttade dit och vi fick under sommar och höst 2006 helgpendla fram och tillbaka mellan Stockholm och Stavanger för att ses. Efter att ha upplevt Stavanger under den helt underbara sommaren var jag inte svårövertalad utan bestämde mig för att följa efter. Många var dom som ifrågasatte mitt beslut, hur skulle jag överleva det norska vädret, men efter den sommaren var jag övertygad om att det inte var så farligt. Inte visste jag att det var den bästa sommaren Stavanger haft under de senaste 10 åren. Men trots att det regnat nästan konstant varje dag sen jag flyttade i oktober förra året fram till julen, så är jag fortfarande kvar! Stavanger har haft mycket annat att bjuda på!

Stavanger visar sig från sin bättre sida.

Jobbet har varit så pass spännande att det kompensert för en del av det dåliga vädret. Jag började jobba som strukturingenjör på Subsea7, ett företag som installerar pipelines och strukturer under vatten åt olje- och gasindustrin. 7an ska officiellt stå för de sju haven, men enligt vissa källor så har det att göra med att vissa (inte jag) jobbar sju dagar i veckan. För trots norrmännens mer avslappnade inställning till arbetstider (normalt slutar man 16) så har jag ändå lyckats hamna på ett av de företagen där det jobbas ganska

mycket övertid av och till.

En period som det vanligtvis jobbas väldigt mycket är när man är offshore. Jag var offshore hela september, på båten Skandi Bergen i Nordsjön. Efter att spenderat det första dygnet sängliggande med detta seklets värsta sjösjuka (under vilken jag blev en sann miljövän och tänkte tankar som "behövs den här oljan verkligen?" när jag var lite sjösjuk och senare när sjösjukan blev värre: "folk borde verkligen sluta använda olja så jag slipper sitta här och krama toaletten hela natten") men efter besök av läkaren ombord som kunde erbjuda diverse piller försvann de tankarna ganska snabbt. Det fanns jobb att göra! När man är offshore jobbar man normalt i 12 timmars skift. Det låter kanske ganska mycket, men tiden offshore går ofta ganska fort. När klienten (Statoilrepresentant i detta fallet) står och andas en i nacken för att få jobbet gjort så fort som möjligt så gäller det att hela tiden veta vad som ska göras härnäst och se till att alla andra vet det också. För i oljeindustrin är tid verkligen lika med pengar, samtidigt som det nog inte finns någon annan bransch som är så fokuserad på att arbetet ska göras säkert.

Några av fördelarna med att vara offshore var att man under en månads tid fick maten serverad, tvätten ren, hopvikt och levererad till rummet, inte ens behövde bädda sängen och kunde gå omkring dagarna i ända i träningsbyxor och okammat hår utan att någon reagerade. En stor nackdel var att vara helt avskärmad från samhället. Detta var extra påtagligt när jag jobbade på nattskeftet, och inte kunde ringa hem mer än på morgnarna. Som tur är finns det alltid tillgång till Internet ombord på båtarna, annars hade nog isolationen varit lite i värsta laget. Vädret på Nordsjön kan vara ganska tufft, och i perioder fick vi stå ut med våghöjder på 12 m. Under de perioderna bestod jobbet mest av att parera gungningarna för att hålla magen under kontroll, fördriva tiden på Internet eller med brädspel och förbereda sig för det jobbet som skulle göras när vädret blev bättre. Efter fyra veckor var det i alla fall otroligt skönt att vara tillbaka på fast mark och nu med några månaders distans från offshore-eresan gläder jag mig till nästa offshore tur nästa sommar.

Jag står och fryser på Skandi Bergens däck.

Jobbet kan ju som sagt kompensera för lite av det dåliga vädret, och det sociala livet utanför jobbet kan kompensera för resten. Eftersom Stavanger är lite av Europas huvudstad flyttar det kontinuerligt in arbetskraft från olika delar av världen, och i en stad med så många nykomlingar är det väldigt lätt att lära känna folk. Bekantskapskretsen har blivit en väldig blandning av folk från olika nationaliteter och med olika språk och bakgrund som tillsammans utforskar Stavanger och allt det norska.

Besök från Sverige på 17:e maj. Gabriel, Karin Rönnblom, Sanne, jag och Ulf Svensson.

Som svensk så förväntade jag mig inga direkta kulturkrockar genom omlokaliseringen till Norge, men efter ett år kan jag konstatera det nog förekommer av och till. På mitt första norska julbord visade det sig att "pinnekött" inte är grillspett som jag inbillat mig utan torkat och sen kokat saltat lammkött. Uppvuxen i Stockholm som jag är visste jag först inte vad jag skulle göra av mina söndagar, när inte ens en matbutik är öppen, och jag har fortfarande inte vant mig vid att många butiker i stan stänger redan vid 5. Helgerna känns dock mycket längre nu när jag inte kan ägna söndagarna åt shopping. Det händer också fortfarande att jag får argumentera om att det faktiskt går att äta annat än smörgåsar till lunch och jag har lärt mig att det inte alltid är lika kul att smaka nya norska rätter (för hur delikat färhuvud än påstås vara så är jag inte det minsta sugen på att testa det) men att man ibland blir positivt överraskad. Begreppet att vara hurtig har också fått en helt ny innebörd, när mina norska vänner går på tur även om vädret är allt annat än lockande. Nu är den stavangerska vintern runt hörnet, vilket innebär ganska mycket regn, och mina nya landsmän packar sina ryggsäckar och går på tur. Jag skylar på att jag är svensk när jag istället kryper upp i soffan framför TV:n med en kopp te, en filt och konstaterar att jag blir nog kvar ett tag till. Jag har ju inte sett Preikestolen ännu (det har varit för dåligt väder) och nästa sommar kanske är lika underbar som sommaren 2006!

Regina Hermelin

Tips till en nybliven förälder och tillika släktpatriot.

Köp din spjålsäng på IKEA, för endast 895 kr blir du ägare till en blå spjålsäng benämnd HERMELIN

På www.blocket.se finns alltid nåt med hermelinsk anknytning.

Hittade två hermelinssvansar för 20 kr, flera hundböcker av Göran Hermelin, en tavla av Folke Hermelin och en porslinshermelin av ryskt ursprung.

Tyska flottan på besök

Lennart Hermelin bosatt i Kristdala nära Oskarshamn skickade fotot på Schnellboot P6123 med det vackra namnet S73 Hermelin

Släktresa till Sydafrika

”Du kan väl ta med dig familjen på semester och bo i mitt hus i Sydafrika” sa Mr Lucky Lgbinedion till sin gode vän James Jonah. Min syster Aino som är gift med James insåg snabbt möjligheterna i frågan. Familj är ju ett töjbart begrepp resonerade Aino och frågade sina syskon om de ville ingå i familjen och resa till Sydafrika i februari 2007.

Förutsättningarna var något oklara. Var vi bjudna på vistelsen eller skulle vi stå för kostnaderna själva. Hur såg programmet ut, vart i Sydafrika skulle vi resa. Konvensansen medgav inte att frågorna ställdes. Med dessa ganska oklara förutsättningar var det 16 personer som valde att tillhöra familjen. Alla ur ”Blixtafamiljen”.

Mr Lucky var tidigare guvernör i provinsen Edo som ligger i Nigeria. Han är också affärsman och sysslar med ”oil, mining and banking”. Mr Lucky är en vänlig och generös person som inte saknar några ekonomiska resurser.

Första dagarna bodde vi i Johannesburg i ett hus som inte bara var ca 3 000 kvm stort utan flottare än det bästa lyxhotell. För att vår vistelse inte skulle bli alltför arbetsam betjänades vi av en butler, en kock, två säkerhetsvakter och ett antal husor och trädgårdsarbetare.

Carl Hermelin hade några månader tidigare blivit utsedd till konsul med södra och mellersta Afrika som sitt arbetsområde och med placering i Johannesburg. Tillsammans med hustru Christina blev vi alla 16 inbjudna till gardenparty i deras vackra villa.

Nu var det dags att bege sig till Mr Luckys sommarstuga strax norr om Durban. Butlern och kocken tog naturligt-

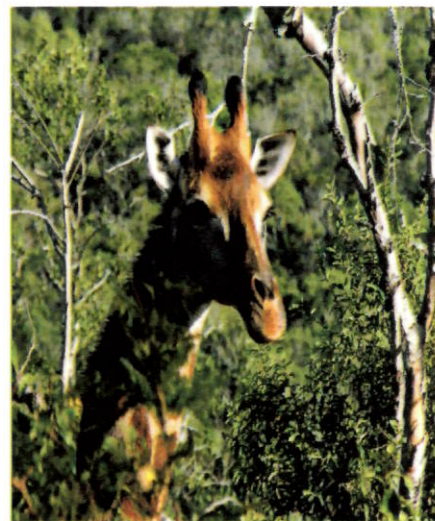
Blixtaklanen trängs i poolerna och på balkongerna mot indiska oceanen.

vis flyget före oss så att vi inte skulle sakna något vid ankomsten. Sommarstugan var i minsta laget (500 kvm) och rymde endast 14 personer. Några fick sova i en annat hus. Men vi rymdes väl i de två poolerna som fanns på tomten eller när vi stod på någon av balkongerna och blickade ut över indiska oceanen. Inte heller var det någon trängsel på golfbanan som ringlade sig runt i området. Den boll som hamnade 5 meter från en livs levande krokodil lämnade vi kvar på banan.

Det var många som ville visa oss fantastiska naturscener och mer eller mindre farliga djur.

På vägen upp mot Kwasi Zululand passade några på att dyka vid Sodwana bay och paddla bland flodhästar. På våra safaris såg vi stäppens alla djur och gjorde en big five sänar som på leoparden. Elefantattacken på vår buss, elefantkonferensen med 50-60 deltagare, noshörningar, en giraffödsel var höjdpunkterna i en fantastisk semester. Och inte minst en kärleksfull och lekfull samvaro med de närmaste släktingarna.

Det var inte denna giraff som födde en kalv mitt framför våra ögon.

Epilog. Mr Lucky stod för hela kostnaden för vistelsen. Carl och Christina var på Mr Luckys 50-års kalas i Nigeria några månader senare. Mr Lucky besökte Stockholm och Söderköping i september i år. När han flög över skärgården i sitt privata jetflygplan insåg han att en ö i skärgården vore ett bra semesterställe. Någon som har en till salu?

Lite smått och gott

Grattis Magdalena

Under årets Rosa Bandet kampanj samlades det in över 56 miljoner kronor, ett helt fantastiskt resultat, något som gladdde projektledaren Magdalena Hermelin.

Det har smugit in en "katt" bland Hermelinerna

Det torde inte vara många som har missat att TV 4 har satsat över 50 miljoner kronor på en ny TV-serie som heter Labyrint.

Det skulle egentligen inte vara något märkvärdigt med detta om inte huvudrollsinnehavarens namn i serien klingade aningen bekant. Jonas Malmsjö som skådespelaren faktiskt heter har fått namnet Fredrik Hermelin i TV-serien. Han är gift med Louise Hermelin och de har två barn, döttrarna Gabriella och Fredrika.

Handlingen utspelar sig i Stockholmsmiljö och Fredrik är nyss hemkommen från USA efter en kort hockeyproffssäsong i New Jersey Devils. (Märk här att laget är ett NHL lag och har en lång historia bakom sig så tyvärr är inte den delen heller fejk – art. förf:s kommentar). Familjen har flyttat in i en nybyggd villa på Lidingö och på övervakningen så är Fredriks förvirrade mamma Monica inkvarterad mot övriga familjens vilja. Fredrik har fördrivit sin mesta tid efter hemkomsten från den misslyckade proffskarriären framför datorn. Hans pappa Henry Stolz, som spelas av Ulf Brunnberg, vill att sonen skall ta över chefskapet på nattklubben Blue som pappan äger eftersom han själv skall opereras för strupcancer och förväntas vara borta på en längre tids konvalescens. Vad Monica heter egentligen i serien framkommer inte men eftersom pappan heter Stolz, så borde rimligen mammans efternamn i serien vara Her-

melin. Jag skall inte recensera eller berätta handlingen i Labyrint. Det får ju var och en själv göra genom att följa serien – om man vill och orkar.

Jag vill mer flagga för att ingen går säker för publiceringsfaran och för "det officiella livet" genom en så banal sak

*Känns dom igen? Nej inga äkta Hermeliner
Fredrik, Gabriella, Fredrika och Louise.*

som Carl Gustav Gilbert Hamilton, jag (samt mina namne) och Louise, Monica och Fredrika får utstå genom att några "författare" får för sig att använda vackra namn istället för konstiga namn som Van Veeteren eller Borka i Ronja Rövardotter. Har någon av oss Fredrik, Louise, Monica eller Fredrika fått några syrliga kommentarer i skolan eller på arbetsplatsen? Eller hört några oförklarliga fnissningar i bakgrunden när ens namn nämns i t ex skolan eller på arbetsplatsen? Jag har. Jag får helt plötsligt ett flertal frågor om min inblandning i Labyrint och vad jag har fått i ersättning för att man använt "mitt namn" och dylika frågor. Fast jag förstår ju att det är på skoj men det är bara roligt de första gångerna, eller hur?

Jag har faktiskt skrivit till TV 4 och bett manusförfattaren att skicka mig ett svar hur han har kommit upp med just namnet Hermelin och med detta just Fredrik, Louise, Monica och Fredrika. Med tanke på att vi är sex Fredrik, sex Louise och en Fredrika och en Monica men ingen Gabriella så borde där finnas ytterligare 13 personer som också skulle vilja veta?

Informationsavdelningen på TV 4 låter hälsa att författaren till serien Labyrint, Lars Lundström, själv säger att namnet Hermelin kom upp rent slumpmässigt när han höll på att skriva manus till serien. Han kollade upp namnet eftersom han vill att karaktärerna skall ha verklighetsgrund men säger också att namnen Fredrik, Louise med flera valdes av rena tillfälligheter. Min slutsats av detta är att det finns ingen dold beundran eller något horn i sidan hos författaren att bekymras över.

Fredrik I:son

Fond-och kassaförvaltarnas sida

Fonderna

Utvecklingen av fonderna har i likhet med börsen som helhet varit relativt svag under 2007. Som bekant började ju börsen tappa i juli sedan oro uppstått kring den amerikanska bolånemarknaden, vilken sedan ökat och även förstärkts av generellt sett något lägre utfall än förväntningarna vid senaste kvartalet (i Ericssons fall betydligt lägre som vi vet.) Fram till utgången av november har fonderna minskat med 6 % under 2007. Förmögenheterna ligger alltså i sin helhet i svenska börsbolag och inga inslag av fonder har förekommit. Andelen likvida medel ligger f.n på ca 20%.

Portföljvärdena netto efter avdrag av skatt för realiserade och orealiserade vinster var vid utgången av 2006 respektive november 2007 följande:

	Tkr	Nov 2007	2006
Släktföreningen		6 338	6 703
Victor Hermelins minne		8 894	9 471
Ebba Sophia Ribbings minnesfond		2 027	2 085
Totalt		17 259	18 259
Värdeförändring för perioden	-6%		

Stipendier

Antalet ansökningar har denna termin ökat med en person jämfört med vårterminen och uppgick till tolv personer, som alla har tilldelats 8.000 kr var, således totalt 96.000 kr. De är följande:

Anna Röhsman, dotter till Margareta och Björn Röhsman, studier vid Lunds tekniska universitet

Alexandra Lee, dotter till Christina, Kulltorp. Studier vid Kapstadens universitet, Sydafrika.

Axel Hermelin, son till Olof och Christina, Danderyd. Studier vid Södertörns högskola

Carl Oredsson, son till Gabrielle, Stockholm. Studier vid Stockholms universitet

Emilia Severin, dotter till Charlotte & Eric Severin, Djurs-holm. Studier vid Bocconi, Italien

Filip, son till Olof och Christina, Danderyd. Studier vid Stockholms universitet

Gabriel, son till Mauritz och Susanne, Stockholm. Studier vid Stockholms universitet

Gustav, son till Carl och Margareta, Torsvi. Studier vid Lunds universitet

Johan, son till Carl och Margareta, Torsvi. Studier vid Ulna lantbruksuniversitet

Joakim Wallberg, son till Marie Wallberg. Studier vid Umeå universitet

Ludvig Severin, son till Charlotte & Eric Severin, Djurs-holm. Studier vid Linköpings universitet

Niklas Wallberg, son till Marie Wallberg, studier vid Berghs School of Communication, Stockholm

Är du mellan 18 och 28 år och bedriver akademiska studier kan du få stipendier från oss upp till 5 år. Vid nuvarande beloppsnivå betyder det ett tillskott till studiekassan på 80.000 kr.

Nya och gamla stipendiater är välkomna med ansökan till styrelsen (ordföranden eller skattmästaren) senast 1/3 för vårterminen och 1/10 för höstterminen. Till ansökan fogas studieintyg från vederbörande skola. Ansökan bör även innehålla uppgift om bank- eller postgiro dit utbetalning kan ske samt e-mailadress för vårt svar tillbaka.

Medlemsregister

På vår hemsida, www.hermelin.net, finns vårt medlemsregister. Där kan du kontrollera och ändra uppgifter om adress, telefon mm för dig själv och de närmaste släktingarna, dvs föräldrar, syskon och barn. Vi vore tacksamma om ni gör det, då adressändringar via Skatteverket inte når oss.

Inloggning på hemsidan görs med medlemsnummer som kod och förnamn som lösen. Under delrubriken Slakten Hermelin på själva hemsidan finns en underrubrik, Ändra personliga uppgifter, där du kan göra dina uppdateringar.

Har du inte tillgång till Internet skriv då gärna ett litet brev till mig (för adress – se sista sidan på Nätverket), så lägger jag in det som behövs. Och glöm inte berätta för oss om annat av intresse som händer i familjen. Speciellt gäller detta de medlemmar som egentligen inte tillhör den friherrliga ätten Hermelin enligt Riddarhusets regler. Vi kan nämligen inte få assistans från Riddarhuset avseende förändringar i dessa familjer.

olof.hermelin@rekonstruktionskapital.se

Bland grenar och kvistar

Brita Christina Hermelin född Hertell
†28 april 2007.

Gustaf Andreas Peregrinus Bengtsson
Kyrkoherde emeritus
†23 juni 2007

Märtha Christina Winter, skulptris,
†25 sept 2007.

Den 27 januari fyller James Jonah 70 år.
68-10, 108th Street, Apt 5E, NY 11375 Forrest Hills,
USA.

Den 1 februari fyller Agneta Hermelin 60 år.
Runebergsgatan 6, 114 69 Stockholm.

Den 2 februari fyller Christina Hermelin 50 år.
Alphen Green, 19A Brommaert Ave. 78 06 Constantia,
South Africa.

Den 12 februari fyller Anders Jungstedt 50 år.
Svartviksslingan 78C, 167 39 Bromma.

Den 13 februari fyller Claes Hermelin 60 år.
Essingeringen 17, 112 64 Stockholm.

Den 25 februari fyller Margaretha Hermelin 60 år.
Torsten Fogelquists gata 119, 603 78 Norrköping.

Den 9 mars fyller Hans Gustafsson 70 år.
Petersburg Björkudden, 532 94 Skara.

Den 19 mars fyller Björn Röhsman 70 år.
Furuliden 32, 433 64 Sävedalen.

Den 27 mars fyller Peter Hermelin 50 år.
Gyllenstiernsgatan 15, 115 26 Stockholm.

Den 1 april fyller Margareta Hermelin 50 år.
Thorsvi gård, 745 99 Enköping.

Den 13 april fyller Yngve Hermelin 60 år.
Box 29 129, 100 52 Stockholm.

Den 27 april fyller Ingeborg Nyberg 90 år.
Sandfjärdsgatan 120, 12 tr, 120 56 Årsta.

Den 27 maj fyller Marie Karlsson 50 år.
Dagsbergsv. 84, 1 tr, 603 51 Norrköping.

Den 31 maj fyller Thomas Hermelin 50 år.
Lillekulla, 578 91 Aneby.

Den 5 juni fyller Hugo von Sydow 80 år.
Björnbo 61, 181 46 Lidingö.

Den 10 juni fyller Ulrika Hermelin 70 år,
Sandlyckevägen 1, 260 83 Vejbystrand.

Den 14 juni fyller Henrietta Malmquist 50 år.
Jacob Ulfssons Väg 24a, 647 32 Mariestad.

Den 24 juni fyller Fredrik Hermelin 50 år.
Gripenbergs herrgård, 573 92 Tranås.

Den 27 juli fyller Anita Hermelin 60 år.
Essingeringen 17, 112 64 Stockholm.

Först får vi hurra för alla jubilarer som
vi inte uppmärksammat på grund av det
uteblivna vårnumret av Nätverket.

Den 7 juli fyllde Johan Hermelin 70 år.
Runebergsgatan 6, 114 69 Stockholm.

Den 9 augusti fyllde Brita von Sydow 80 år.
Björnbo 61, 181 46 Lidingö.

Den 14 augusti fyllde Thomas Hermelin 60 år.
Snickarvägen 2, 830 15 Duved.

Den 30 augusti fyllde Johan Hermelin 60 år.
Nytorpsvägen 30, 191 35 Sollentuna.

Den 31 augusti fyllde Andrea 90 år.
Jungfrugatan 40, 2tr, 114 44 Stockholm.

Den 1 september fyllde Barbro Skragge 75 år.
Svartviksslingan 88, 167 93 Bromma.

Den 22 november fyllde Samuel Hermelin 70 år.
Stora Brogatan 6, 761 30 Norrtälje.

Den 26 november fyllde Anthony Hallencreutz 70 år.
Silvandersgatan 25, 412 73 Göteborg

Den 4 december fyllde Erik Hermelin 75 år.
Herrhagsvägen 16, 122 48 Enskede.

Den 20 december fyller Margaretha Hermelin 70 år.
386 Ave. Charles De Gaulle, FR-01800 Villieu-Loyes-
Mollon, France.

Den 4 januari fyller Christina Hermelin 60 år.
Stora Brogatan 6, 761 30 Norrtälje.

Christina Winter, nekrolog i Dagens Nyheter 2 november 2007

Christina Winter, Vålberga, Borensberg, har avlidit i en ålder av 83 år. Hon sörjs närmast av maken Dieter och sönerna Jan, Dag och Staffan med familjer.

Christina Winter föddes som yngsta dotter till bergsingenjören friherre Elias Hermelin och hans hustru Carin, född Hermelin, författare. Efter utbildning vid Konstfack med Göta Trädgårdh som lärare och Beckmans på 1940-talet arbetade Christina som modetecknerska och modeskribent för bl a Expressen.

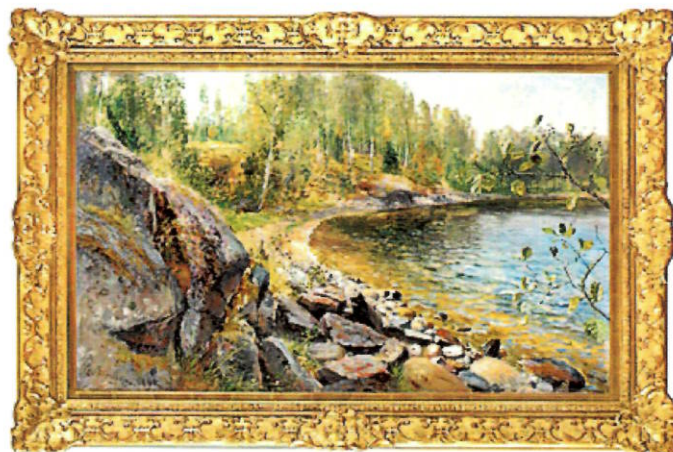
År 1948 gifte hon sig med Dieter Winter, då utlandsredaktör på Expressen. Mellan 1952 och 1987 levde familjen i Berlin, Paris, London och åter i Berlin. Dieter arbetade först som journalist, från 1963 i UD:s tjänst. Åren 1957-62 var Christina Sveriges Radios Berlinkorrespondent och efter flytten till Paris en kortare tid verksam som modeskribent. Under åren i Paris och London återupptog hon sitt konstnärskap och vidareutbildade sig vid Academie Julian i Paris och Sir John Cass School of Art i London. Den huggna stenen blev hennes konstform i en sparsmakad modernistisk stil som lät stenen tala men alltid lika tydligt visade hennes eget formspråk.

I sin trädgård vid Borens strand simmar stenfiskar mellan trädgårdsbuskarna, en frammejslad älskad katt rullar ihop sig bland klätterväxterna, ett solur glimmar till i grönskan. Med installationer i sten, plåt och trä förvandlade hon den väl uttänkta växtligheten till en spännande konstutställning där naturen och den mänskliga inspirationen slagit följe.

Christinas konst är representerad bland annat i flera svenska kyrkor, på Svenska klubben i Paris och i Sterisols entrépark i Vadstena. Hon har deltagit i många utställningar i Frankrike liksom hemma i Vadstena konstgalleri, orangriet på Adelsnäs, Norrköpings stadsmuseum samt med trädgårdskonst i Östgöta Correns Jättegrönt i Gamla Linköping och Motala kulturveckor.

Som pensionär höll hon föreläsningar – än om Bayeux-tapeten och om forntida nordsvenska väggbonader, än om det tidiga 1900-talets kvinnliga nordiska konstnärer eller om den självlärd konstdokumentatören Nils Månsson Mandelgren.

Artikeln inskickad av Ulla Hermelin

Insjölandskap. Signerad O. Hermelin och daterad 1896. Duk 67 x 107 cm. Klubbpris: 38.000:-

Grattis Ewa.....

.....Eller är det kanske högstadieslevern på Tranängskolan i Tranemo som skall gratuleras. De har sedan augusti haft Ewa Hermelin från Frufällan som rektor. Informationen kommer från en uppmärksam f.d rektor vid Sätilla lanthushållsskola Lena Hermelin

Sommarlandskap. Signerad O. Hermelin. Duk 66 x 81 cm.

Gifta

Olof och Magdalena.

Den 20 januari 2007 gifte sig Olof Hermelin, Ulf och Gertruds son från Fallsbergs Gård, med Magdalena Jansson i Domkyrkan i Visby. Anledningen till att de gifte sig i Visby är att Magdalenas föräldrar är därifrån, bor där till stor del och att Magdalena gick i gymnasiet där. Även

Olof har sina kopplingar via mor Gertrud som är en ¼ gotlänning och Olof genomförde militärtjänsten på KA3 i Fårösund 1991-1992.

Med anledning av de globalt boende familjerna började redan festligheterna på torsdagen för de närmaste medan de övriga gästerna kom på fredagen. Där väntade medeltida fest på Clematis utan några moderniteter, mobiltelefon, kaffeförfrågan mm resulterade med tid

i stupstocken. Den medeltida lokalen värmdes och lystes upp av facklor och unga gycklare stod för underhållningen medan tidstypisk mat intogs vid långbord och med lång gemensam servett.

Då lördagen grydde lugnade fredagens vinterstorm sig och en stilla vintrig vigseldag tog sin början. För brudparet började förberedelserna direkt för att bli klara till vigseln på eftermiddagen medan bröllopsgästerna tog chansen att njuta av charmiga Visby och ta igen sig i poolen på hotellet.

Gotländsk brudmarsch inledde vigseln i Domkyrkan som hölls av prästen Martina Åkesson, god vän till Magdalenas familj. Ceremonin ackompanjerades av en gospelkör som fick kyrkan att gunga under utgångsmarschens Love, love, love av Beatles. Utanför väntade en sabelhäck, kramar, lyckönskningar och ett lätt snöfall innan fackeltåg tog alla, via Gotländsk brudvisning med snaps och kringla, till festen på frimurarlogen.

Bröllopsresan gick till Tanzania och började med några dagars safari. Sedan kom en verklig prövning för de nygifta då de besteg Kilimanjaro. Efter 6 dagars vandring i regn och snöfall nådde de toppen klockan 7 på morgonen. Tält, duschfritt och underställ är inte de saker som oftast förknippas med smekmånad men det gör däremot de efterföljande 7 dagarna på en resort på Zanzibar med sol bad och dykning.

Magdalena har precis avslutat sitt andra år som projektledare för Rosa Bandet på Cancerfonden och paret väntar i månadsskiftet november/december sitt första barn, lilla Sonja och samtidigt håller Olof på att ta över driften av Fallsbergs Gård från Ulf och Gertrud. Olof och Magdalena pendlar därför mellan Stockholm och östgötaslätten.

Olof Hermelin

Charlotte och Karl

Den 4 augusti 2007 gifte sig Charlotte, Dag och Margaretas dotter med Karl Svensson i Övergrans Kyrka, Håbo. Karl är

född i Skänninge och son till Anne-Marie och framlidne Tomas Svensson. Bröllopfesten hölls på Krägga Herrgård. Charlotte och Karl bor och arbetar sen några år tillbaka i Zurich.

Dag Hermelin

Född

David - son till Christoffer & Ulla och Lotta Hansson fick en dotter Ellen Linnéa den 2 september i år.

4220 gr. go och glad.

En liten kusinträff i USA - sommaren 2007

I somras reste vi (jag, Claes och barnen Märta och Vendela) till USA och besökte bl.a. min kusin Louise (dotter till Joachim och Michele i Canada) och hennes familj, make Jacques och döttrarna Maneesha och Maika. Vi hade fått förmånen att få tillbringa några dagar med dem på Cape Cod, MA, USA. Denna udde – eller kanske halvö, strax utanför Boston är ett populärt semester mål för amerikanerna på Östkusten. Vi bodde strax utanför Hyannis town som är huvudort på halvön i ett typiskt Cape Cod hus. Stränderna var vita och långa och vi hann med både bad och utflykter. Hyannis town är en trevlig liten stad med massor av shopping och massor av bilaffärer. Bilar? – vi gissade att amerikanerna kanske har tid att titta ut en ny bil på sin semester (vanligen är sommarsemestern max 2 veckor). Vi besökte också halvöns yttre spets och staden Provincetown, en stad som är särskilt känd för att vara en fristad för homosexuella. Där var vackert och massor med fiskebåtar, hamnar, fiskekrogar och vackra hus. Efter ett par underbara dagar på Cape Cod reste vi vidare till Louise och Jacques hus i Chelmsford utanför Boston. Hit kom även min kusin Tessa (även hon dotter till Joachim och Michele i Canada) med make Kevin Seldon och dotter Laura. Vi njöt av att vara tillsammans och av att se alla våra döttrar leka. Sist vi var tillsammans alla tre på en gång var alldeles för många år sedan. Vi njöt också av Kevins goda matlagning. En av dagarna fick vi avnjuta Kevins smoked spareribs. De tillagades sakta sakta i gasgrillen från kl 10 på förmiddagen och var klara först vid middagen kl 18. Vilken fest! Alla åt med stor aptit. Efter

Till vänster Vendela i Hannas knä, Louise längst bak med sina döttrar Maneesha och Maika, i mitten Hannas dotter Märta, och till höger Tessa med dotter Laura.

dagarna i Massachusetts för vi vidare till min gudmor med familj som bor i New Jersey, strax söder om New York. Vi hade en varm och härlig semester i USA – som kallast var det 26 grader. Vi hann med massor med bad och även ett besök i the Big Apple - den dagen var det bara 35 grader varmt – men om man bara besöker leksaksaffärer står barnen ut!.

Hanna Jessing

God Jul och Gott Nytt År önskar styrelsen

Johan	Nytorpsvägen 30, 191 35 Sollentuna	08-35 01 56	johan@hermelin.com
Hanna Jessing	Brunnsvägen 13, 182 49 Enebyberg	08-755 05 33	hanna.jessing@rixtele.com
Jan	Blecktornsstigen 6, 116 66 Sthlm	08-644 36 38	jan@hermelin.com
Mauritz	Bergholm, 150 21 Mölnbo	0158-600 62	mauritz@hermelin.com
Victoria	Skogsslingan 8, 182 30 Danderyd	08-655 01 61	
Fredrik	Bävervägen 72, 191 39 Sollentuna	08-92 77 37	fredrik.hermelin@adamomail.se
Olof	Värtavägen 16 3 tr, 115 24 Sthlm	08-30 06 15	olof.hermelin@rekonstruktionskapital.se